

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 2

Суми
Сумський державний університет
2016

наркотиків у стадії активної залежності, проте показник не досяг достовірнозначимого рівня (група I – (83,21±9,31), група II – (81,26±6,99), група III – (74,26±2,09) мкмоль/л).

Висновки. Встановлені порушення біохімічних показників крові у пацієнтів з ВІЛ-інфекцією. Виразні лабораторні зміни прослідковувалися серед осіб з досвідом споживання наркотичних речовин, що можна пов'язати з наявністю додаткової дії токсичних факторів та, як наслідок, приєднанням супутньої патології.

НОВІТНІ АСПЕКТИ ЛІКУВАННЯ ХРОНІЧНОГО ГЕПАТИТУ С

Примачук О. Є., Скрипник Н. В.

Науковий керівник: к-т мед. наук Давидюк І. О

Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова

Кафедра інфекційних хвороб з курсом епідеміології

Вірусний гепатит С (ВГС) є важливою проблемою сучасної медицини. Це зумовлено широким розповсюдженням, високою захворюваністю, вираженим поліморфізмом клінічних проявів, численістю шляхів та факторів передавання збудника, а також надзвичайно несприятливими наслідками - цироз і гепатоцелюлярна карцинома. В останні роки помітна тенденція до збільшення випадків хронічних форм захворювання. За оцінками експертів ВООЗ, на хронічний гепатит С хворіють ≈150 млн осіб, а 350 тис. щорічно помирають внаслідок ураження печінки вірусом гепатиту С.

Мета роботи. Систематизація знань щодо сучасних підходів до лікування хронічного гепатиту С.

Матеріали та методи. Аналіз тематичних публікацій наукової літератури за останні роки.

Результати. Мета противірусної терапії – досягнення стійкої вірусологічної відповіді при використанні подвійної, потрійної або безінтерферонової схем лікування.

В Україні зберігають свою актуальність подвійні схеми лікування - інтерферон + рибавірин, оскільки немає зареєстрованих препаратів, які використовуються в нових схемах лікування а їх передбачувана вартість недоступна для пересічного громадянина України.

При потрійній терапії застосовуються наступні комбінації препаратів: ПЕГ-інтерферон-α + рибавірин + софосбувір/сімепревір. безінтерферонова схема передбачає: софосбувір + рибавірин/ ледіпасвір/ даклатасвір/ сімепревір; паритапревір, посилений ритонавіром + омбітасвір, або паритапревір, посилений ритонавіром + омбітасвір + дасабувір. Ефективність лікування оцінюють за концентрацією РНК ВГС у крові. Потрійна або безінтерферонова терапія показана всім наявним хворим, у крові яких визначається вірус гепатиту С, а також хворим, які не відповіли на подвійні схеми ПВТ.

Висновки. Пошук ефективних методів лікування ХВГС залишається важливим завданням сучасної гепатології. Незважаючи на значні досягнення світової медицини в лікуванні захворювання, дані схеми залишаються малодоступними для середньостатистичного українця в силу своєї дороговартості.

ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ ІЗ СИНДРОМОМ ЕКЗАНТЕМИ У ДІТЕЙ

Січненко Н. С.

Науковий керівник: к-т мед. наук, доцент Ільїна В. В.

Сумський державний університет

Кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

У структурі інфекційної патології значну питому вагу займають захворювання, в клінічній картині яких домінуючим клінічним симптомом є висипання на шкірі (екзантема), що має важливе, а іноді й вирішальне значення в розпізнаванні хвороби, проведенні диференціального діагнозу з метою клінічної верифікації діагнозу. Крім того, екзантеми відіграють важливу роль у диференціальній діагностиці не тільки у розмежуванні різних нозологічних форм самих інфекцій, а й при проведенні диференціальної діагностики